

Efter de foreliggende Oplysninger synes en Oprensning og Regulering af det omhandlede Vandomraade at være i høj Grad paakrævet, ligesom der ogsaa fremtidig bør foretages det fornødne til at holde Søen og Løbene i Orden. Saaavel efter Forholdenes Beskaffenhed som under Hensyn til de mangeartede og til Dels modstridende Interesser, der gør sig gældende med Hensyn til dette Vandomraade, vil det sikkert ogsaa være sagligt bedst, at de nærmere Bestemmelser træffes af de sædvanlige Vandløbsmyndigheder. Da Omraadet imidlertid formelt er en Del af Søterritoriet, vil Kommunen paa det foreliggende Grundlag kun kunne faa Forholdene forbedret, saafremt den selv vil afholde alle Udgifterne, men Kommunen ønsker, at Regulerings- og Vedligeholdelsesudgifterne i Overensstemmelse med Vandløbslovens almindelige Regler skal bæres af Grundejerne, det vil sige, at de tilstødende Grundejere samt Grundejerne i det Opland, som har sin naturlige Afvanding og sine Kloakudløb til det omhandlede Vandløb, skal participere i Omkostningerne; efter hvad der er meddelt mig, maa jeg dog antage, at Hobro Havn eller eventuelt Kommunen som saadan vil være villig til at vedligeholde Kanalen fra den før nævnte nye Forbindelsesvej og ud til Mariager Fjord, saaledes at det Areal, som man ønsker overført til Behandling efter Vandløbslovgivningens Regler, altsaa kun er Vesterfjord og Aaløbet (Kanalen) mellem Vesterfjord og Forbindelsesvejen. For disse Omraader er det Meningen, naar de er udgaaet af Søterritoriet, at udarbejde et Regulativ efter Reglerne i Vandløbsloven.

Jeg skal endnu tilføje, at der ikke i Sagerne vedrørende de stedfundne Opfyldninger — hverken Landbrugsministeriets hoslagt tilbagefølgende Akter eller Ministeriet for offentlige Arbejders Sager, som jeg har haft Lejlighed til at gennemse — ses at være truffet nogen Bestemmelse om eller taget noget Forbehold vedrørende de afspærrede Vandarealer.

Der er formentlig ikke Tvivl om, at der ved Lov kan gives almindelige Regler, hvorefter tidligere Havarealer ifølge Dekret af en dertil i Loven udpeget Myndighed og i Overensstemmelse med en eventuelt i Loven nærmere angiven Fremgangsmaade og under i Loven opstillede Betingelser kan udgaa af Søterritoriet, saaledes at de fremtidigt i enhver Henseende vil være at behandle efter de om ferske Vande gældende Lovregler. En saadan Lovregel findes, for saa vidt angaar Fiskeriet, i Ferskvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931 § 1, Stk. 8, hvorefter vedkommende Minister paa visse Betingelser er bemyndiget til at inddrage Arealer af Søterritoriet under Ferskvandsfiskerilovens Regler. Derimod er jeg tilbøjelig til at mene, at Regeringen ikke har den fornødne Hjemmel til ved en kgl. Bevilling at bestemme, at et Areal af Søterritoriet som det i nærværende Sag omhandlede fremtidig skal behandles som Ferskvandsareal.

Ifølge Grundlovens § 27 kan Regeringen jo meddele saadanne Bevillinger, som ifølge de før 1849 gældende Regler er i Brug, og i Henhold hertil er der i en Række Tilfælde udfærdiget Bevillinger til Inddæmning eller Opfyldning af Dele af Søterritoriet, jfr. herved ogsaa Ferskvandsfiskerilovens § 1, Stk. 8 in fine, hvorefter denne Lovs Regler ikke berører den omhandlede Beføjelse. Af den foreliggende Domspraksis vedrørende Gyldigheden og Retsvirkningerne af saadanne Bevillinger, senest Højesterets Dom af 16. December 1935 (U. f. R. 1936 p. 87) i Sagen angaaende den projekterede nye Strandvej ved Skovshoved, fremgaar det, at de tilstødende Grundejere, naar Inddæmning eller Opfyldning sker af Hensyn til Almenvellet eller i almenyttigt Øjemed, ikke kan modsætte sig eller kræve Erstatning for, at deres Ejendomme mister deres frie Adgang til Havet og andre Fordele, som maatte flyde af Ejendommens umiddelbare Tilgrænsning til Havet, ligesom det fremgaar af Retspraksis, jfr. særlig Dommen i U. f. R. 1919 p. 411 vedrørende Inderfjorden ved Nakskov, at den retlige Status for de inddæmmede eller opfyldte Arealer for saa vidt kan forandres ved Bevillingen, som den Befolkningen i Almindelighed tilkommende Raadighed over Søterritoriet, saasom Fiskeriret, derved bortfalder.

I det foreliggende Tilfælde er der jo ikke Tale om ved Bevilling at tillade en Inddæmning eller Opfyldning, men alene om at etablere en Ændring af den retlige Status for nogle Vandarealer, som i Tidens Løb dels og navnlig ved Naturkræfternes Virksomhed og dels tillige som Følge af Opfyldninger i Hobro Havn har antaget Karakteren af et Ferskvandsløb eller en Ferskvandssø. Det er mig ikke bekendt, om der nogen Sinde er udfærdiget Bevillinger af saadant Indhold, og i benægtende Fald synes det mig tvivlsomt, om en saadan Bevilling overhovedet kan udfærdiges.